

Lov att utveckla Inspirerande och kollektiv inläring inom barnskyddet

SAMMANFATTNING

Projektet Kehrä–barnskyddets utvecklingsnätverk i huvudstadsregionen drevs i Socca–Huvudstadsregionens kunskapscentrum inom socialbranschen åren 2009–2011. Det utgjorde en del av det Kaste-finansierade utvecklingsprogrammet Barnets röst. Kehrä bestod av tre stora helheter: utvecklande av det egna arbetet i 19 barnskyddsarbetsgrupper, det omfattande Praxis-nätverket som utvecklat den praktiska undervisningen om barnskydd och av fem pilotprojekt om praxisundersökningen Socialarbetet som stöd för föräldrarnas rehabilitering under placering. I Kehrä deltog sammanlagt fler än 400 anställda inom barnskyddet och fler än 140 studerande i huvudstadsregionen.

Utvecklandet av arbetsgrupperna i Kehrä har granskats ur kollektiv och dialogens perspektiv. Den kollektiva utvecklingen lyckas i barnskyddets vardag när man skapar dialogiska och reflektiva handlingsätt och strukturer som anpassar sig till behoven inom arbetsgemenskaperna. Dessutom krävs det att människorna är intresserade och att de förbinder sig för att man ska lyckas. Inom kollektiv utveckling är det viktigt med processorientering och planmässighet. Utvecklingen utgår från de praktiska behoven och man ska kontinuerligt reflektera över den under processen. Vid behov ska det vara möjligt att ändra riktning. Utvecklingen är inte lösryckt från vardagens arbete utan den är i sig själv en del av arbetet.

Vid utvecklandet av arbetsgemenskapen spelar särskilt närledningen en stor roll. Den ledande socialarbetaren kan möjliggöra ett aktivt och interaktivt utvecklingsgrepp. Special- och utvecklingssocialarbetarna som verkar i arbetsgemenskaperna tillför långsiktighet i det praktiska utvecklandet, undervisningen och forskningen samt säkerställer att utvecklingsprocesserna framskrider i samarbete med de ledande socialarbetarna.

I Kehrä förnyade utvecklandet arbetspraxis inom barnskyddet i början av klientrelationen, i det planmässiga arbetet och i stödandet av föräld-

raskapet i placeringskedet. Klientdelaktighet var utgångspunkten för all utveckling. Arbetsgrupperna berättade att det i fortsättningen är svårt att ens föreställa sig utvecklande utan att ta med klienterna i processen. Utvecklingen som gjordes tillsammans hade framförallt en stor inverkan på arbetsgemenskapernas utvecklingskultur, tänkesätt och arbetshälsa.

I Praxis inom huvudstadsregionens barnskydd skapade man en mall för att förena undervisning, utveckling och forskning som fungerar som en del av praxis. Handlingssättet utvecklades som ett samarbete mellan kommunerna, universitetet och yrkeshögskolorna i huvudstadsregionen. De studerandes, praxislärares och Praxis-arbetsgemenskapernas erfarenheter beskrev den gemensamma inläringen där dialogen mellan de praktiska insikterna och forskningskunskapen gjorde att alla förstod socialarbetet inom barnskyddet på ett bättre sätt.

Som ett slutresultat av Praxis uppstod en kunskapsbildningsmall som baserar sig på praxisforskning. De reflektiva och dialogiska strukturerna inom arbetsgemenskaperna skapar utrymme för Praxis-tänkande där förenandet av olika kunskapsformer och synergierna i olika handlingsätt drar nytta av varandra och i första hand det av det praktiska klientarbetet – klienten.